

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 29ης Ιουνίου 2010

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταστολής της τρομοκρατίας – Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ – Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 – Άρθρα 2 και 3 – Καταχώριση στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που ενέχονται σε τρομοκρατικές ενέργειες – Μεταβίβαση, από τα μέλη της οργανώσεως προς αυτήν, κεφαλαίων προερχόμενων από δωρεές και πωλήσεις εντύπων»

Στην υπόθεση C-550/09,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2009, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Δεκεμβρίου 2009, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

Ε,
F,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, Α. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, Κ. Lenaerts (εισηγητή), J.-C. Bonichot, P. Lindh και C. Toader, προέδρους τμήματος, Ε. Juhász, Γ. Αρέστη, Α. Borg Barthet, Μ. Ilešič, T. von Danwitz και Α. Arabadjiev, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: R. Şereş, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2010, περί υπαγωγής της υποθέσεως στην ταχεία διαδικασία σύμφωνα με τα άρθρα 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και 104α, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Μαΐου 2010,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

– ο Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, εκπροσωπούμενος από τους V. Homann και K. Lohse,

– ο Ε, εκπροσωπούμενος από τους F. Hess και Α. Nagler, Rechtsanwälte,

– ο F, εκπροσωπούμενος από τις Β. Eder και Α. Pues, Rechtsanwältinnen,

– η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Ε. Belliard και τους G. de Bergues και L. Butel,

– το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τη Ζ. Kurcova και τους Ε. Finnegan και R. Szostak,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους Τ. Scharf και Μ. Κωνσταντινίδη,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1. Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά, αφενός, το κύρος της καταχωρίσεως της οργανώσεως Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi (DHKP-C) στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων επί των οποίων έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του

Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70), και, αφετέρου, την ερμηνεία των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού αυτού.

2. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά των Ε και F (στο εξής, από κοινού: κατηγορούμενοι), οι οποίοι είναι επί του παρόντος προφυλακισμένοι στη Γερμανία και οι οποίοι διώκονται λόγω συμμετοχής σε τρομοκρατική ομάδα της αλλοδαπής και λόγω παραβάσεως των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού 2580/2001.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

3. Κατόπιν των τρομοκρατικών επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στη Νέα Υόρκη, στην Ουάσινγκτον και στην Πενσυλβανία, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε, στις 28 Σεπτεμβρίου 2001, το ψήφισμα 1373 (2001).

4. Στο προοίμιο του ψηφίσματος αυτού επισημαίνεται εκ νέου «η ανάγκη να αντιμετωπισθούν με όλα τα μέσα, σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, οι απειλές κατά της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, τις οποίες συνιστούν οι πράξεις τρομοκρατίας». Επισημαίνεται επίσης η υποχρέωση των κρατών «να ενισχύσουν τη διεθνή συνεργασία λαμβάνοντας πρόσθετα μέτρα για να αποτρέψουν και να καταστείλουν στο έδαφός τους, με όλα τα νόμιμα μέσα, τη χρηματοδότηση και την προπαρασκευή τρομοκρατικών πράξεων».

5. Κατά το σημείο 1 του ψηφίσματος αυτού, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών:

«Αποφασίζει ότι όλα τα κράτη οφείλουν να:

α) Αποτρέπουν και τιμωρούν τη χρηματοδότηση τρομοκρατικών ενεργειών·

β) Χαρακτηρίζουν ως έγκλημα την εκ μέρους ημεδαπών ή την εντός της επικράτειάς τους με οποιοδήποτε μέσο, άμεση ή έμμεση, παροχή ή σκόπιμη συγκέντρωση κεφαλαίων τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ή είναι γνωστό ότι θα χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη τρομοκρατικών ενεργειών·

[...]

δ) Απαγορεύουν στους ημεδαπούς και σε κάθε πρόσωπο ή οντότητα που βρίσκεται στο έδαφός τους να διαθέτει κεφάλαια, χρηματικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικούς πόρους ή να παρέχει χρηματοοικονομικές ή άλλες συναφείς υπηρεσίες άμεσα ή έμμεσα σε πρόσωπα που διαπράττουν ή αποπειρώνται να διαπράξουν τρομοκρατικές ενέργειες, τις διευκολύνουν ή μετέχουν σ' αυτές, σε οντότητες που ανήκουν στα πρόσωπα αυτά ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, από αυτά και σε πρόσωπα και οντότητες που ενεργούν στο όνομα ή κατόπιν εντολής των προσώπων αυτών.»

Οι Κοινές Θέσεις 2001/931/ΚΕΠΠΑ και 2002/340/ΚΕΠΠΑ

6. Στις 27 Δεκεμβρίου 2001, το Συμβούλιο εξέδωσε την κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ περί εφαρμογής ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 93).

7. Η πρώτη, η δεύτερη και η πέμπτη αιτιολογική σκέψη της κοινής θέσεως αυτής έχουν ως εξής:

«(1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την έκτακτη σύνοδό του στις 21 Σεπτεμβρίου 2001, [διακήρυξε] ότι η τρομοκρατία [αποτελεί] πραγματική πρόκληση για ολόκληρο τον κόσμο και για την Ευρώπη και ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας αποτελεί πρωταρχικό στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε, στις 28 Σεπτεμβρίου 2001, [το ψήφισμα] 1373 (2001), [το οποίο] καθορίζει μια ευρεία στρατηγική για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και ιδιαίτερα την καταπολέμηση της χρηματοδότησής της.

[...]

(5) Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να λάβει πρόσθετα μέτρα για την εφαρμογή [του ψηφίσματος] 1373 (2001) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.»

8. Το άρθρο 1 της κοινής θέσεως 2001/931 περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις εξής διατάξεις:

«1. Η παρούσα κοινή θέση εφαρμόζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων, στα πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις και τα οποία παρατίθενται στο παράρτημα.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας κοινής θέσης ως “πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις” νοούνται:

– πρόσωπα που διαπράττουν ή αποπειρώνται να διαπράξουν τρομοκρατικές πράξεις ή συμμετέχουν στην τέλεση τρομοκρατικών πράξεων ή τις διευκολύνουν,

– ομάδες και οντότητες ιδιοκτησίας [που ανήκουν ή βρίσκονται] υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο των εν λόγω προσώπων, ομάδων και οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των κεφαλαίων που [προέρχονται από περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν ή ελέγχονται] ή άμεσα ή έμμεσα από τα πρόσωπα αυτά και τα συνδεόμενα με αυτά πρόσωπα, ομάδες και οντότητες.

3. Για τους σκοπούς αυτής της κοινής θέσης, ως “τρομοκρατική πράξη” νοείται μια από τις ακόλουθες εκ προθέσεως πράξεις η οποία, εκ της φύσεώς της ή των συνθηκών της, είναι δυνατόν να προσβάλει σοβαρά χώρα ή διεθνή οργανισμό, όπως ορίζεται ως αξιόποινη πράξη από το εθνικό δίκαιο, όταν ο δράστης την διαπράττει με σκοπό:

[...]

iii) να αποσταθεροποιήσει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις πολιτικές, συνταγματικές, οικονομικές ή κοινωνικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού:

[...]

ια) η συμμετοχή στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, μεταξύ άλλων με την παροχή σε αυτήν πληροφοριών ή υλικών μέσων ή με τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της, έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι η συμμετοχή αυτή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες της ομάδας.

[...]

4. Ο κατάλογος του παραρτήματος καταρτίζεται βάσει ακριβών πληροφοριών ή στοιχείων [δικογραφίας] τα οποία καταδεικνύουν ότι έχει ληφθεί απόφαση από αρμόδια αρχή έναντι συγκεκριμένων προσώπων, ομάδων και οντοτήτων, είτε η εν λόγω απόφαση αφορά την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή [την άσκηση] ποινικής διώξεως για τρομοκρατική πράξη ή την απόπειρα τέλεσης, τη συμμετοχή ή τη διευκόλυνση τέτοιας πράξης, βάσει σοβαρών και αξιοπίστων αποδείξεων ή ενδείξεων, είτε καταδίκη για τέτοιες πράξεις

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου ως “αρμόδια αρχή” νοείται δικαστική αρχή ή, εάν οι δικαστικές αρχές δεν έχουν αρμοδιότητα στον τομέα τον οποίο καλύπτει η παρούσα παράγραφος, ισοδύναμη αρμόδια αρχή στον εν λόγω τομέα.

[...]

6. Τα ονόματα των προσώπων και οντοτήτων τα οποία περιλαμβάνονται στον κατάλογο εξετάζονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα, τουλάχιστον μια φορά το εξάμηνο, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η διατήρηση τους στον κατάλογο δικαιολογείται.»

9. Κατά το άρθρο 3 της εν λόγω κοινής θέσεως, «[η] Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ενεργούσα εντός των ορίων των εξουσιών που της παρέχει η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

διασφαλίζει ότι κεφάλαια, χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή οικονομικοί πόροι ή χρηματοοικονομικές ή άλλες συναφείς υπηρεσίες δεν τίθενται στη διάθεση, αμέσως ή εμμέσως, προς όφελος προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα».

10. Η ίδια κοινή θέση περιλαμβάνει παράρτημα που περιέχει έναν «πρώτο κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που [διαλαμβάνονται] στο άρθρο 1 [...]». Στον κατάλογο αυτόν δεν περιλαμβάνεται το ΔΗΚΡ-С.

11. Το περιεχόμενο του παραρτήματος αυτού τροποποιήθηκε με την κοινή θέση 2002/340/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2002, σχετικά με την ενημέρωση της κοινής θέσεως 2001/931 (ΕΕ L 116, σ. 75).

12. Στο παράρτημα της κοινής θέσεως 2002/340 μνημονεύεται, στο σημείο 19 του τμήματος 2, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ομάδες και οντότητες», ο «Επαναστατικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός/Μέτωπο/Κόμμα (ΔΗΚΡ/С), [Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά), Dev Sol]». Η οργάνωση αυτή διατηρήθηκε στον κατάλογο που διαλαμβάνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931 βάσει των μεταγενέστερων κοινών θέσεων του Συμβουλίου, εσχάτως δε βάσει της αποφάσεως 2009/1004/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 (ΕΕ L 346, σ. 58).

Ο Κανονισμός 2580/2001

13. Η δεύτερη έως και η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2580/2001 έχουν ως εξής:

«(2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο [διακήρυξε] ότι η καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας είναι αποτελεσματικό στοιχείο στη μάχη κατά της ίδιας της τρομοκρατίας και ζήτησε από το Συμβούλιο να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την καταπολέμηση κάθε μορφής χρηματοδότησης τρομοκρατικών δραστηριοτήτων.

(3) [Στο ψήφισμά του] 1373 (2001), το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών αποφάσισε, στις 28 Σεπτεμβρίου 2001, ότι όλα τα κράτη θα πρέπει να προβούν σε δέσμευση κεφαλαίων και άλλων χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων των προσώπων που διαπράττουν ή επιχειρούν να διαπράξουν τρομοκρατικές πράξεις ή συμμετέχουν, ή διευκολύνουν την [τέλεση] τέτοιου είδους πράξεων.

(4) Επιπλέον, το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφάσισε ότι θα πρέπει να ληφθούν μέτρα για να απαγορευθεί η διάθεση κεφαλαίων ή άλλων χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων, καθώς επίσης και να εμποδισθεί η παροχή χρηματοοικονομικών ή συναφών υπηρεσιών προς όφελος αυτών των προσώπων.

(5) Η Κοινότητα είναι ανάγκη να αναλάβει δράση προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή στοιχεία της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ.»

14. Το άρθρο 1 του κανονισμού 2580/2001 ορίζει ότι, «για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) “κεφάλαια, χρηματικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικοί πόροι”: κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα, ασχέτως του τρόπου αποκτήσεώς τους [...]

4) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο ορισμός της “τρομοκρατικής πράξης” είναι αυτός που περιλαμβάνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ [...].»

15. Το άρθρο 2 του κανονισμού 2580/2001 προβλέπει ότι:

«1. Εκτός εάν επιτρέπεται δυνάμει των άρθρων 5 και 6:

α) δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια, χρηματικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικοί πόροι που ανήκουν ή βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή φυσικού ή νομικού προσώπου, ομάδας ή οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που [διαλαμβάνεται] στο άρθρο 2, παράγραφος 3·

β) κανένα κεφάλαιο, άλλο χρηματικό περιουσιακό στοιχείο ή οικονομικός πόρος δεν διατίθεται, άμεσα ή έμμεσα, σε οποιοδήποτε ή προς όφελος οποιουδήποτε από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τις ομάδες ή τις οντότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που [διαλαμβάνεται] στο άρθρο 2, παράγραφος 3·

[...]

3. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία, καταρτίζει, αναθεωρεί και τροποποιεί τον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφοι 4, 5 και 6 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠ-ΠΑ. [...]

16. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2580/2001, «[α]παγορεύεται η συμμετοχή, εν γνώσει και εκ προθέσεως, σε δραστηριότητες με [σκοπό] ή αποτέλεσμα, αμέσως ή έμμεσα, την καταστρατήγηση του άρθρου 2».

17. Το άρθρο 9 του κανονισμού 2580/2001 ορίζει ότι «[κ]άθε κράτος μέλος καθορίζει τις κυρώσεις που επιβάλλει σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού».

Οι διατάξεις περί καταχωρίσεως του DHKP-C στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του Κανονισμού 2580/2001

18. Με την απόφαση 2001/927/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την κατάρτιση του καταλόγου που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 (ΕΕ L 344, σ. 83), καταρτίσθηκε ένας αρχικός κατάλογος προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στην περίπτωση των οποίων έχει εφαρμογή ο εν λόγω κανονισμός. Στον πρώτο αυτόν κατάλογο δεν περιλαμβάνεται ο DHKP-C.

19. Με το άρθρο 1 της αποφάσεως 2002/334/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2001/927 (ΕΕ L 116, σ. 33), ενημερώθηκε για πρώτη φορά ο κατάλογος των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στην περίπτωση των οποίων έχει εφαρμογή ο εν λόγω κανονισμός. Στον ενημερωμένο κατάλογο αυτόν περιλαμβάνεται, στο σημείο 10 του τμήματος 2, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ομάδες και οντότητες», ο «Επαναστατικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός/Μέτωπο/Κόμμα (DHKP/C), [γνωστός ως Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά), Dev Sol]».

20. Η καταχώριση του DHKP-C διατηρήθηκε στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 βάσει των εξής μεταγενέστερων διατάξεων:

– του σημείου 18 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2002/460/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2002/334 (ΕΕ L 160, σ. 26)·

– του σημείου 19 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2002/848/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2002/460 (ΕΕ L 295, σ. 12)·

– του σημείου 20 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2002/974/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2002/848 (ΕΕ L 337, σ. 85)·

– του σημείου 20 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2003/480/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2003, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2002/974 (ΕΕ L 160, σ. 81)·

- του σημείου 20 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2003/646/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2003, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2003/480 (ΕΕ L 229, σ. 22)·
- του σημείου 21 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2003/902/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2003/646 (ΕΕ L 340, σ. 63)·
- του σημείου 22 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2004/306/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2003/902 (ΕΕ L 99, σ. 28)·
- του σημείου 23 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2005/221/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2004/306 (ΕΕ L 69, σ. 64)·
- του σημείου 22 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2005/428/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2005/221 (ΕΕ L 144, σ. 59)·
- του σημείου 22 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2005/722/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2005/428 (ΕΕ L 272, σ. 15)·
- του σημείου 23 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2005/848/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2005/722 (ΕΕ L 314, σ. 46)·
- του σημείου 24 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2005/930/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2005/848 (ΕΕ L 340, σ. 64), και
- του σημείου 25 του τμήματος 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως 2006/379/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2006, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της αποφάσεως 2005/930 (ΕΕ L 144, σ. 21).

21. Κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379 και 2006/1008/ΕΚ (ΕΕ L 169, σ. 58), το Συμβούλιο εξέθεσε σε όλα τα πρόσωπα, ομάδες και οντότητες για τις οποίες αυτό ήταν πρακτικώς εφικτό τους λόγους για τους οποίους περιελήφθησαν, μεταξύ άλλων, στον κατάλογο της αποφάσεως 2006/379.

22. Όπως προκύπτει από την τέταρτη έως και την έκτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 2007/445, με ανακοίνωση η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως* στις 25 Απριλίου 2007 (ΕΕ C 90, σ. 1), το Συμβούλιο γνωστοποίησε στα εν λόγω πρόσωπα, ομάδες και οντότητες την πρόθεσή του να τα διατηρήσει στον κατάλογο τον οποίο προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, καθώς και τη δυνατότητα που είχαν να υποβάλουν στο Συμβούλιο αίτηση προκειμένου να τους επιτραπεί η πρόσβαση στην αιτιολογική έκθεση. Κατόπιν πλήρους αναθεωρήσεως του καταλόγου αυτού, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων και των στοιχείων που του υποβλήθηκαν, το Συμβούλιο έκρινε ότι τα πρόσωπα, οι ομάδες και οι οντότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα της αποφάσεως 2007/445 ενέχονταν σε τρομοκρατικές πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3, της κοινής θέσεως 2001/931, ότι έναντι αυτών είχε ληφθεί απόφαση από αρμόδια αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της αποφάσεως αυτής, και ότι έπρεπε να εξακολουθούν να υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα που προβλέπει ο κανονισμός 2580/2001.

23. Κατά το άρθρο 3 της αποφάσεως 2007/445, «[η] παρούσα απόφαση παράγει αποτελέσματα από την ημέρα της δημοσιεύσεώς της». Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στις 29 Ιουνίου 2007.

24. Στον κατάλογο του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως, ο οποίος, όπως προκύπτει από τα άρθρα της 1 και 2, αντικαθιστά, μεταξύ άλλων, τον κατάλογο που περιέχεται στην απόφαση 2006/379, περιλαμβάνεται, στο σημείο 26 του τμήματος 2, που φέρει τον τίτλο «Ομάδες και οντότητες», ο DHKP/C.

25. Η οργάνωση αυτή εξακολούθησε να περιλαμβάνεται στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 βάσει των μεταγενέστερων αποφάσεων του Συμβουλίου και ειδικότερα της αποφάσεως 2007/868/EK του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2007/445 (ΕΕ L 340, σ. 100), και της αποφάσεως 2008/583/EK του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868 (ΕΕ L 188, σ. 21).

Το εθνικό δίκαιο

26. Οι παραβάσεις πράξεων της Ενώσεως, όπως είναι ο κανονισμός 2580/2001, επισύρουν ποινικές κυρώσεις, βάσει του άρθρου 34, παράγραφος 4, του νόμου περί εξωτερικού εμπορίου (Außenwirtschaftsgesetz, στο εξής: AWG), τόσο όπως ίσχυε στις 11 Δεκεμβρίου 1996 (BGBl. 1996, I, σ. 1850) όσο και στις 26 Ιουνίου 2006 (BGBl. 2006, I, σ. 1386).

Τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

27. Η ποινική διαδικασία κατά των κατηγορουμένων στηρίζεται στο κατηγορητήριο του Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (στο εξής: Generalbundesanwalt), της 6ης Οκτωβρίου 2009, βάσει του οποίου προσάπτεται στους κατηγορουμένους ότι ήταν, από τις 30 Αυγούστου 2002 μέχρι τη σύλληψή τους στις 5 Νοεμβρίου 2008, μέλη του DHKP-C, σκοπός του οποίου, σύμφωνα με το κατηγορητήριο αυτό, είναι η μέσω ένοπλου αγώνα κατάλυση της κρατικής τάξεως στην Τουρκία. Βάσει αυτών των πραγματικών περιστατικών, οι κατηγορούμενοι προφυλακίσθηκαν.

28. Κατά το κατηγορητήριο, καθ' όλο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ανήκαν στον DHKP-C, οι κατηγορούμενοι, οι οποίοι είχαν τεθεί επικεφαλής τοπικών τμημάτων («Bölgе») της οργάνωσης αυτής στη Γερμανία, διοργάνωναν, στο πλαίσιο της κύριας αποστολής τους η οποία συνίστατο στην εξεύρεση κεφαλαίων για την οργάνωση, ετήσιες εξορμήσεις για τη συγκέντρωση δωρεών προς αυτή και μεταβίβαζαν τα ποσά που είχαν συγκεντρώσει στα ανώτατα στελέχη της ηγεσίας της οργάνωσης. Επιπλέον, οι κατηγορούμενοι συνέπραξαν ενεργώς στη διοργάνωση εκδηλώσεων και στην πώληση εντύπων, με σκοπό τη συγκέντρωση κεφαλαίων για λογαριασμό του DHKP-C, στον οποίο και μεταβίβαζαν τα κεφάλαια αυτά. Είχαν επίγνωση του γεγονότος ότι τα κεφάλαια αυτά προορίζονταν, εν μέρει τουλάχιστον, για τη χρηματοδότηση των τρομοκρατικών δραστηριοτήτων του DHKP-C.

29. Κατά το χρονικό διάστημα το οποίο αφορά το κατηγορητήριο, οι κατηγορούμενοι φέρονται να είχαν συγκεντρώσει και μεταβιβάσει στον DHKP-C, ο μιν πρώτος τουλάχιστον 215 809 ευρώ, ο δε δεύτερος τουλάχιστον 105 051 ευρώ.

30. Διατηρώντας αμφιβολίες όσον αφορά το κύρος της καταχωρίσεως του DHKP-C στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, καθώς και όσον αφορά την ερμηνεία του εν λόγω κανονισμού, το Oberlandesgericht Düsseldorf αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει η, βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού [...] 2580/2001 [...], καταχώριση μιας οργανώσεως στον προβλεπόμενο από τη διάταξη αυτή κατάλογο να θεωρηθεί –αφού ληφθεί ενδεχομένως υπόψη η τροποποίηση της διαδικασίας κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως [...] 2007/445 [...]– εξ υπαρχής έγκυρη (“wirksam”), μολοντί η οργάνωση αυτή δεν έχει ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων που την αφορούν, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία η καταχώριση στον κατάλογο πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση στοιχειωδών δικονομικών εγγυήσεων;

2) Έχουν τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού [...] 2580/2001 [...] την έννοια ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχει διάθεση ή συνέργεια στη διάθεση κεφαλαίων, χρηματικών περιουσιακών στοιχείων και οικονομικών πόρων σε νομικό πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού ή συμμετοχή σε δραστηριότητες που σκοπούν στην καταστρατήγηση του άρθρου 2 του ίδιου αυτού κανονισμού, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία ο παρέχων τους πόρους αυτούς είναι και ο ίδιος μέλος του εν λόγω νομικού προσώπου, ομάδας ή οντότητας;

3) Έχουν τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού [...] 2580/2001 [...] την έννοια ότι μπορεί να υφίσταται διάθεση ή συνέργεια στη διάθεση κεφαλαίων, χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων σε νομικό πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού ή συμμετοχή σε δραστηριότητες που σκοπούν στην καταστρατήγηση του άρθρου 2 του ίδιου αυτού κανονισμού ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα διαθέτει ήδη πρόσβαση (έστω και έμμεση) στα περιουσιακά στοιχεία που προορίζονται για αυτό/για αυτήν;»

Η ενώπιον του δικαστηρίου διαδικασία

31. Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως κοινοποιήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2010 στους ενδιαφερομένους, στους οποίους ετάχθη προθεσμία για την υποβολή γραπτών παρατηρήσεων λήγουσα μεταξύ 15ης και 21ης Απριλίου 2010. Με την κοινοποίηση αυτή, το αιτούν δικαστήριο και οι ενδιαφερόμενοι ενημερώθηκαν για την απόφαση του Δικαστηρίου να εξετάσει κατά προτεραιότητα την υπό κρίση αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως.

32. Με το από 5 Φεβρουαρίου 2010 χωριστό δικόγραφο, το οποίο περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Φεβρουαρίου 2010, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να υπαγάγει την υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως στην ταχεία διαδικασία. Προς στήριξη της αιτήσεώς του, επεσήμανε ότι, με διάταξη της 15ης Ιανουαρίου 2010, κίνησε την ποινική διαδικασία κατά των κατηγορουμένων και καθόρισε την ακροαματική διαδικασία για το χρονικό διάστημα από 11ης Μαρτίου έως 31ης Αυγούστου 2010. Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της προβλεπόμενης διάρκειας αυτής της ποινικής διαδικασίας και της σπουδαιότητας των προδικαστικών ερωτημάτων για την υπόθεση της κύριας δίκης, υφίσταται περίπτωση εξαιρετικού επειγόντος για να αποφανθεί το Δικαστήριο επί των ερωτημάτων αυτών.

33. Με διάταξη της 1ης Μαρτίου 2010, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε την υπαγωγή της υπό κρίση αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως στην ταχεία διαδικασία.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως

34. Ο Ε βάλλει κατά του παραδεκτού της αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επικαλούμενος το παράτυπο της συνθέσεως του τμήματος του αιτούντος δικαστηρίου που υπέβαλε στο Δικαστήριο την αίτηση αυτή.

35. Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, οσάκις πρόκειται για αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία έχει υποβάλει δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ,

δεν απόκειται καταρχήν στο Δικαστήριο να διακριβώσει αν η αίτηση αυτή εκδόθηκε σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες περί δικονομίας και οργανώσεως των δικαστηρίων.

36. Ως εκ τούτου, η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

37. Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν πρέπει να γίνει δεκτό ότι η καταχώριση του DHKP-C στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, την οποία δεν προσέβαλε δικαστικώς η οργάνωση αυτή, παρήγαγε έννομα αποτελέσματα εξ αρχής, μολονότι η καταχώριση αυτή πραγματοποιήθηκε, αρχικώς, κατά παράβαση των στοιχειωδών δικονομικών εγγυήσεων.

38. Από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι, μεταξύ των εγγυήσεων αυτών, το αιτούν δικαστήριο εννοεί ειδικότερα την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Οι αμφιβολίες του αιτούντος δικαστηρίου, λαμβανομένων υπόψη των ενστάσεων που προέβαλαν οι κατηγορούμενοι όσον αφορά το κύρος της καταχωρίσεως σε σχέση με την υποχρέωση αυτή, στηρίζονται στις αποφάσεις με τις οποίες το Πρωτοδικείο [νυν Γενικό Δικαστήριο] ακύρωσε την καταχώριση πλειόνων προσώπων, ομάδων ή οντοτήτων στον κατάλογο αυτόν, με το σκεπτικό, ιδίως, ότι το Συμβούλιο, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δεν είχε αιτιολογήσει τις διάφορες καταχωρίσεις και, επομένως, ήταν αδύνατος ο δικαστικός έλεγχος επί της ουσίας (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. II-4665, της 11ης Ιουλίου 2007, T-47/03, Sison κατά Συμβουλίου, και T-327/03, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2008, T-229/02, PKK κατά Συμβουλίου, και T-253/04, Kongra-Gel κ.λπ. κατά Συμβουλίου).

39. Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, μολονότι ο DHKP-C δεν ζήτησε την ακύρωση της καταχωρίσεώς του στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, πρέπει να γίνει δεκτό, για τους ίδιους λόγους, ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου είναι άκυρες, καθόσον με αυτές καταχωρίσθηκε και στη συνέχεια διατηρήθηκε στον κατάλογο αυτόν η εν λόγω οργάνωση.

40. Ακολούθως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς τη σημασία της αποφάσεως 2007/445, λαμβανομένου υπόψη ότι, κατά το κατηγορητήριο, η καταχώριση του DHKP-C στον κατάλογο αυτόν κατέστη εν πάση περιπτώσει έγκυρη αναδρομικώς, λόγω της διαδικασίας που ακολούθησε το Συμβούλιο για να εκδώσει την προαναφερθείσα απόφαση και κατά την οποία εκτέθηκαν οι λόγοι της καταχωρίσεως αυτής.

41. Επομένως, το πρώτο ερώτημα αφορά τον έλεγχο, από απόψεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, του κύρους της καταχωρίσεως του DHKP-C και της διατηρήσεώς του στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες στη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως διατάξεις, οι οποίες καλύπτουν διαδοχικώς το χρονικό διάστημα μεταξύ της 30ής Αυγούστου 2002, αφετηρίας για την τέλεση των αδίκων πράξεων κατά το κατηγορητήριο, και της 28ης Ιουνίου 2007, δηλαδή της προηγούμενης ημέρας πριν τη θέση σε ισχύ της αποφάσεως 2007/445 (στο εξής: καταχώριση του DHKP-C στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 κατά τη χρονική περίοδο πριν τις 29 Ιουνίου 2007).

42. Αντιθέτως, όπως δέχονται όλοι οι ενδιαφερόμενοι που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, εκτός του F, το πρώτο αυτό ερώτημα δεν αφορά το κύρος της καταχωρίσεως του DHKP-C στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και

η οποία προκύπτει από την απόφαση 2007/445 και τις μεταγενέστερες αποφάσεις του Συμβουλίου που παρατίθενται στη σκέψη 25 της παρούσας απόφασης. Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει ο F, δεν αφορά ούτε το κύρος του κανονισμού 2580/2001.

43. Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι, αντιθέτως προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-6351) και η οποία αφορούσε μέτρο δεσμεύσεως των περιουσιακών στοιχείων των προσφευγόντων, οι διατάξεις των οποίων το κύρος ελέγχεται εν προκειμένω προβάλλονται προς στήριξη κατηγοριών σχετικών με παράβαση του κανονισμού 2580/2001, η οποία, κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, επισύρει ποινές στερητικές της ελευθερίας.

44. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να επισημανθεί ότι η Ένωση συνιστά ένωση δικαίου, στην οποία τα θεσμικά όργανά της υπόκεινται σε έλεγχο της συμφωνίας των πράξεων τους, μεταξύ άλλων, με τη ΣΛΕΕ και τις γενικές αρχές του δικαίου. Με την εν λόγω Συνθήκη καθιερώθηκε πλήρες σύστημα ενδίκων μέσων και διαδικασιών, βάσει του οποίου ανατέθηκε στο Δικαστήριο ο έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ενώσεως (βλ., σχετικώς, απόφαση της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψεις 38 και 40, και προπαρατεθείσα απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 281).

45. Ως εκ τούτου, κάθε διάδικος δικαιούται, στο πλαίσιο εθνικής δίκης, να προβάλει, ενώπιον του δικαστηρίου το οποίο έχει επιληφθεί της υποθέσεως, την ακυρότητα διατάξεων που περιέχονται σε πράξεις της Ενώσεως και οι οποίες αποτελούν το έρεισμα εθνικής απόφασης ή πράξεως που θίγει το πρόσωπο αυτό και να παρωθήσει το εν λόγω δικαστήριο, το οποίο δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του κύρους, να υποβάλει συναφώς προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο (βλ., σχετικώς, απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2001, C-239/99, Nachi Europe, Συλλογή 2001, σ. I-1197, σκέψη 35, και προπαρατεθείσα απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψη 40).

46. Η αναγνώριση του δικαιώματος αυτού προϋποθέτει, πάντως, ότι ο διάδικος αυτός δεν είχε το δικαίωμα να ασκήσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ευθεία προσφυγή κατά των διατάξεων αυτών, των οποίων υφίσταται τις συνέπειες, χωρίς να μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή τους (βλ., σχετικώς, απόφαση της 9ης Μαρτίου 1994, C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf, Συλλογή 1994, σ. I-833, σκέψη 23, και προπαρατεθείσα απόφαση Nachi Europe, σκέψη 36).

47. Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η καταχώριση του ΔΗΚΡ-С στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 κατά το χρονικό διάστημα πριν τις 29 Ιουνίου 2007, σε συνδυασμό με τον κανονισμό αυτόν, συνιστά, από κοινού με το άρθρο 34, παράγραφος 4, του AWG, το έρεισμα του κατηγορητηρίου σε βάρος των προσώπων κατά των οποίων στρέφεται η ποινική διαδικασία, όσον αφορά το εν λόγω χρονικό διάστημα.

48. Ως εκ τούτου, πρέπει να εξετασθεί αν η προσφυγή ακυρώσεως την οποία θα ασκούσαν οι κατηγορούμενοι αυτοί κατά της ως άνω καταχωρίσεως θα ήταν πέραν πάσης αμφιβολίας παραδεκτή (βλ., σχετικώς, απόφαση της 2ας Ιουλίου 2009, C-343/07, Bavaria και Bavaria Italia, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 40).

49. Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι η καταχώριση δεν αφορά τους κατηγορουμένους, αλλά, στην πράξη, μόνον τον ΔΗΚΡ-С. Κατά τα λοιπά, η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η θέση των κατηγορουμένων εντός του ΔΗΚΡ-С τους παρείχε την εξουσία να εκπροσωπήσουν την οργάνωση αυτή στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας ενώπιον του δικαιοδοτικού οργάνου της Ενώσεως.

50. Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η επίμαχη καταχώριση αφορά τους κατηγορούμενους «άμεσα και ατομικά», κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, το οποίο ήταν εφαρμοστέο κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών.

51. Συγκεκριμένα, η καταχώριση αυτή, όπως και ο κανονισμός 2580/2001, είναι γενικής ισχύος. Σε συνδυασμό με τον ως άνω κανονισμό, συμβάλλει στην επιβολή σε απροσδιόριστο αριθμό προσώπων της τηρήσεως των ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά του ΔΗΚΡ-С (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψεις 241 έως 244).

52. Συνεπώς, όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο, οι κατηγορούμενοι, αντιθέτως προς τον ΔΗΚΡ-С, δεν είχαν πέραν πάσης αμφιβολίας ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, προσφυγής ακυρώσεως κατά της καταχωρίσεως αυτής.

53. Όσον αφορά την εκτίμηση, από απόψεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, του κύρους των διατάξεων που προσδιορίστηκαν στη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η υποχρέωση αυτή έχει εφαρμογή στην περίπτωση καταχωρίσεως όπως είναι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στοιχείο το οποίο δεν ετέθη εν αμφιβόλω από κανένα εκ των μερών που έλαβαν μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία.

54. Η υποχρέωση αυτή σκοπεί να καταστήσει δυνατό, αφενός μεν, στους ενδιαφερομένους να πληροφορηθούν την αιτιολογία της σχετικής διατάξεως προκειμένου να εκτιμήσουν το βάσιμό της, αφετέρου δε, στο αρμόδιο δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο του (βλ., σχετικώς, αποφάσεις της 23ης Φεβρουαρίου 2006, C-346/03 και C-529/03, Atzeni κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-1875, σκέψη 73, και της 1ης Οκτωβρίου 2009, C-370/07, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 37).

55. Εν προκειμένω, όπως επιβεβαίωσε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, καμία από τις διατάξεις που παρατέθηκαν στη σκέψη 20 της παρούσας αποφάσεως δεν συνοδεύεται από δικαιολόγηση ως προς τις εκ του νόμου προϋποθέσεις εφαρμογής του κανονισμού 2580/2001 στην περίπτωση του ΔΗΚΡ-С, ειδικότερα δε ως προς την ύπαρξη αποφάσεως που λήφθηκε από αρμόδια αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931, καθώς και από έκθεση των ειδικών και συγκεκριμένων λόγων, για τους οποίους το Συμβούλιο έκρινε ότι η καταχώριση του ΔΗΚΡ-С στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 ήταν ή εξακολουθούσε να είναι δικαιολογημένη.

56. Οι κατηγορούμενοι δεν είχαν επομένως στη διάθεσή τους τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να διακριβωθεί το βάσιμο της καταχωρίσεως του ΔΗΚΡ-С στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, κατά το προ της 29ης Ιουνίου 2007 χρονικό διάστημα, και ειδικότερα η ακρίβεια και η σημασία των στοιχείων που επέβαλαν την καταχώριση αυτή, τούτο δε μολονότι συναποτελεί το έρεισμα του σε βάρος τους κατηγορητηρίου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο δέχθηκε ότι δικαίωμα ενημερώσεως περί των στοιχείων που δικαιολογούν μια τέτοια καταχώριση είχαν και οι εν λόγω κατηγορούμενοι.

57. Η έλλειψη αιτιολογίας της καταχωρίσεως αυτής μπορεί επίσης να καταστήσει αδύνατο τον αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο της νομιμότητάς της επί της ουσίας, ιδίως όσον αφορά τη διακρίβωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων και πληροφοριών που προβλήθηκαν προς στήριξή της. Όπως, όμως, επεσήμανε ο F κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η δυνατότητα ασκήσεως αυτού του ελέγχου είναι απαραίτητη για τη δίκαιη στάθμιση μεταξύ της ανάγκης καταστολής της διεθνούς τρομοκρατίας και της προστασίας των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων.

58. Ο Generalbundesanwalt φρονεί, πάντως, ότι, μολονότι η καταχώριση του ΔΗΚΡ-С στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 δεν ήταν έγκυρη

όσον αφορά το προ της 29ης Ιουνίου 2007 χρονικό διάστημα, η εν λόγω καταχώριση, κατέστη, εν πάση περιπτώσει, έγκυρη αναδρομικώς λόγω της διαδικασίας που ακολουθήθηκε κατά την έκδοση της απόφασης 2007/445 και στην οποία εκτέθηκαν οι λόγοι της καταχωρίσεως αυτής.

59. Εντούτοις, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας την απόφαση 2007/445, είχε ως σκοπό να καλύψει την έλλειψη αιτιολογίας της επίμαχης καταχωρίσεως για το προ της 29ης Ιουνίου 2007 χρονικό διάστημα, η απόφαση αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συναποτελέσει, με το άρθρο 34, παράγραφος 4, του AWG, το έρεισμα ποινικής καταδίκης για πράξεις που τελέσθηκαν κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, άλλως θα εθίγετο η αρχή της μη αναδρομικότητας των διατάξεων που δύνανται να αποτελέσουν το έρεισμα τέτοιας καταδίκης (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 1984, 63/83, Kirk, Συλλογή 1984, σ. 2689, σκέψεις 21 και 22, της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-4023, σκέψη 44, και της 3ης Μαΐου 2005, C-387/02, C-391/02 και C-403/02, Berlusconi κ.λπ., Συλλογή 2005, σ. I-3565, σκέψεις 74 έως 78).

60. Συγκεκριμένα, αν η απόφαση 2007/445 μπορούσε, όσον αφορά την κύρια δίκη, να αποτελέσει την αιτιολογική έκθεση των αποφάσεων που παρατέθηκαν στη σκέψη 20 της παρούσας απόφασης και οι οποίες δεν είναι έγκυρες όσον αφορά το προ της 29ης Ιουνίου 2007 χρονικό διάστημα, θα συναποτελούσε, στην πράξη, το έρεισμα ποινικής καταδίκης για πράξεις που τελέσθηκαν κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, μολοντί τότε δεν υφίστατο.

61. Υπό τις συνθήκες αυτές, απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να μην εφαρμόσει, στο πλαίσιο της κύριας δίκης, τις προπαρατεθείσες στη σκέψη 20 της παρούσας απόφασης διατάξεις, οι οποίες δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να συναποτελέσουν το έρεισμα της ποινικής δίωξης σε βάρος των κατηγορουμένων, όσον αφορά το προ της 29ης Ιουνίου 2007 χρονικό διάστημα.

62. Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η καταχώριση του ΔΗΚΡ-С στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 είναι άκυρη και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να συναποτελέσει το έρεισμα ποινικής καταδίκης η οποία αφορά προβαλλόμενη παράβαση του κανονισμού αυτού ως προς το προ της 29ης Ιουνίου 2007 χρονικό διάστημα.

Επί του δεύτερου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

63. Με το δεύτερο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού 2580/2001 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αφορούν τη μεταβίβαση, από μέλος νομικού προσώπου, ομάδας ή οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, προς αυτό το νομικό πρόσωπο, την ομάδα ή την οντότητα κεφαλαίων, άλλων χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων που συγκεντρώθηκαν ή αποκτήθηκαν από τρίτα προς την οργάνωση πρόσωπα.

64. Βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, τα δύο αυτά ερωτήματα αφορούν το ζήτημα αν πράξεις, όπως αυτές με τις οποίες οι κατηγορούμενοι, υπό την ιδιότητα των μελών του ΔΗΚΡ-С, μεταβίβασαν σ' αυτόν και ειδικότερα στα ανώτατα ηγετικά στελέχη του τα κεφάλαια που έλαβαν από τρίτα πρόσωπα στο πλαίσιο ετήσιων εξορμήσεων για τη συγκέντρωση δωρεών, εκδηλώσεων και πωλήσεων εντύπων, συνεπάγονται ότι τα κεφάλαια αυτά τέθηκαν στη διάθεση της οργανώσεως αυτής, κατά την έννοια του κανονισμού 2580/2001.

65. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί εξ αρχής, όπως παρατηρεί η Γαλλική Κυβέρνηση, ότι από το γράμμα των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού αυτού ουδόλως συνάγεται ότι οι διατάξεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση πράξεων της φύσεως αυτής.

66. Αντιθέτως, η απαγόρευση που θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2580/2001 διατυπώνεται κατά τρόπο ιδιαιτέρως ευρύ (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2007, C-117/06, Möllendorf και Möllendorf-Niehuus, Συλλογή 2007, σ. I-8361, σκέψη 50).

67. Ο όρος «διατίθενται» έχει ευρύ σημασιολογικό περιεχόμενο, που περιλαμβάνει κάθε πράξη της οποίας η τέλεση είναι αναγκαία για να καταστήσει δυνατή σε πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα που περιέχεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 την ουσιαστική κτήση της πλήρους εξουσίας διαθέσεως των οικείων κεφαλαίων, άλλων χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Möllendorf και Möllendorf-Niehuus, σκέψη 51).

68. Η έννοια αυτή είναι ανεξάρτητη από την ύπαρξη, ή όχι, σχέσεων μεταξύ του δράστη και του αποδέκτη της επίμαχης διαθέσεως. Όπως ισχυρίσθηκε ο Generalbundesanwalt, και αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται ο F, ο κανονισμός 2580/2001, στις αποδόσεις του στις διάφορες γλώσσες, δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο το οποίο εξαιρεί από την έννοια αυτή τη μεταβίβαση κεφαλαίων από μέλος οργανώσεως που περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτόν προς την εν λόγω οργάνωση αυτή καθαυτήν.

69. Η έννοια των όρων «κεφάλαια, χρηματικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικοί πόροι», κατά τον κανονισμό 2580/2001, αποκτά επίσης, βάσει του ορισμού που δόθηκε στο άρθρο 1, σημείο 1, του εν λόγω κανονισμού, ευρύ σημασιολογικό περιεχόμενο, το οποίο περιλαμβάνει τα πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία που έχουν κτηθεί με οποιονδήποτε τρόπο. Στερείται συναφώς σημασίας το αν πρόκειται για περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονταν στην κυριότητα του προσώπου ή για περιουσιακά στοιχεία που συγκεντρώθηκαν ή αποκτήθηκαν από τρίτα πρόσωπα.

70. Επιβάλλεται να προστεθεί ότι, κατά την ερμηνεία του κανονισμού 2580/2001, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το περιεχόμενο και ο σκοπός της κοινής θέσεως 2001/931, στην εφαρμογή της οποίας σκοπεί ο κανονισμός αυτός, κατά την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του.

71. Η απαγόρευση, όμως, την οποία θέτει το άρθρο 3 της κοινής αυτής θέσεως διατυπώνεται κατά τρόπο εξίσου ευρύ με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2580/2001. Εξάλλου, το άρθρο 1, παράγραφος 3, της εν λόγω κοινής θέσεως, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 1, σημείο 4, του κανονισμού αυτού, προσδίδει ευρύ σημασιολογικό περιεχόμενο στην έννοια της «τρομοκρατικής πράξεως», η οποία περιλαμβάνει, σύμφωνα με το σημείο της iii, στοιχείο ια', «κάθε μορφή χρηματοδότησεως» των δραστηριοτήτων τρομοκρατικής ομάδας.

72. Όπως ισχυρίσθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά την ερμηνεία του κανονισμού 2580/2001 πρέπει να λαμβάνεται, επίσης, υπόψη το γράμμα και ο σκοπός του ψηφίσματος 1373 (2001), στο οποίο παραπέμπει η τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Möllendorf και Möllendorf-Niehuus, σκέψη 54, και απόφαση της 29ης Απριλίου 2010, C-340/08, M κ.λπ., η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 45).

73. Το σημείο 1, στοιχείο δ', του εν λόγω ψηφίσματος επιβάλλει γενικευμένη απαγόρευση της διαθέσεως, μεταξύ άλλων, κεφαλαίων σε πρόσωπα ή οντότητες που ενέχονται στην τέλεση ή σε απόπειρα τρομοκρατικών πράξεων. Το σημείο 1, στοιχείο β', του ιδίου αυτού ψηφίσματος προβλέπει εξάλλου ότι τα κράτη «χαρακτηρίζουν ως έγκλημα την εκ μέρους ημεδαπών ή την εντός της επικράτειάς τους με οποιονδήποτε μέσο, άμεση ή έμμεση, παροχή ή σκόπιμη συγκέντρωση κεφαλαίων τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ή είναι γνωστό ότι θα χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη τρομοκρατικών ενεργειών».

74. Η ευρεία και άνευ αμφισημίας διατύπωση των διατάξεων που παρατέθηκαν στις σκέψεις 71 και 73 της παρούσας αποφάσεως επιβεβαιώνει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοι-

χείο β', του κανονισμού 2580/2001 περιλαμβάνει πράξεις όπως αυτές τις οποίες αφορούν το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα.

75. Όπως υποστήριξε η Επιτροπή, η προεκτεθείσα ανάλυση δεν τίθεται εν αμφιβόλω από τον ισχυρισμό των κατηγορουμένων ότι, αφότου περιήλθαν στη νομή τους, ο ΔΗΚΡ-С είχε ήδη πρόσβαση στα επίμαχα κεφάλαια, οπότε η μεταγενέστερη μεταβίβασή τους στα ηγετικά κλιμάκια της οργάνωσης αυτής δεν απετέλεσε διάθεση των κεφαλαίων στην οργάνωση, κατά την έννοια του κανονισμού 2580/2001.

76. Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, της δομής του ΔΗΚΡ-С, ο οποίος, όπως εξέθεσε ο Generalbundesanwalt κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αποτελείται από κεντρικά όργανα διοικήσεως και από τέσσερα κύρια τμήματα, τα οποία, με τη σειρά τους, αποτελούνται από εθνικά, περιφερειακά και τοπικά τμήματα, η κατοχή, από μέλη της οργάνωσης αυτής, κεφαλαίων που ελήφθησαν από τρίτα πρόσωπα δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι τα ηγετικά κλιμάκια που στελεχώνουν την εν λόγω οργάνωση, η οποία αναφέρεται ως τέτοια στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, έχουν τα ίδια στη διάθεσή τους τα κεφάλαια αυτά. Εν προκειμένω, η μεταβίβαση των κεφαλαίων αυτών στα εν λόγω κλιμάκια ήταν αναγκαία προκειμένου ο ΔΗΚΡ-С να αποκτήσει πράγματι την εξουσία πλήρους διαθέσεώς τους, την οποία δεν είχε έως τότε, προς επίτευξη των σκοπών του.

77. Όσον αφορά τον ισχυρισμό που προέβαλαν οι κατηγορούμενοι περί του ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα κεφάλαια που μεταβίβασαν χρησιμοποιήθηκαν πράγματι από τον ΔΗΚΡ-С για τη χρηματοδότηση τρομοκρατικών δραστηριοτήτων, πρέπει να επισημανθεί ότι τόσο ο ορισμός που περιέχεται στο άρθρο 1, σημείο 1, του κανονισμού 2580/2001 όσο και το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ιδίου κανονισμού τον καθιστούν άνευ σημασίας. Κεφάλαια τα οποία τίθενται στη διάθεση οργάνωσης περιλαμβανομένης στον κατάλογο που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού ενέχουν αυτά καθαυτά τον κίνδυνο χρησιμοποίησεώς τους για την υποστήριξη τέτοιων δραστηριοτήτων (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Μ κ.λπ., σκέψη 57). Επομένως, η διάθεση αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως του εν λόγω άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', και επισύρει ποινικές κυρώσεις τις οποίες προβλέπει το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, ανεξαρτήτως του αν αποδείχθηκε ότι τα κεφάλαια αυτά χρησιμοποιήθηκαν πράγματι από την εν λόγω οργάνωση για δραστηριότητες της φύσεως αυτής.

78. Με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε στο Δικαστήριο, ο F υποστηρίζει επίσης ότι, αντιθέτως προς το ψήφισμα 1373 (2001), ούτε η κοινή θέση 2001/931 ούτε ο κανονισμός 2580/2001 αφορά τη συγκέντρωση κεφαλαίων υπέρ προσώπου, ομάδας ή οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο τον οποίο προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, γεγονός που αντικατοπτρίζει τη βούληση του νομοθέτη της Ενώσεως να εξαιρέσει αυτό το είδος πράξεως από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.

79. Εντούτοις, όπως προκύπτει από την αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως και όπως επιβεβαίωσε ο Generalbundesanwalt κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το κατηγορητήριο δεν αφορά τη δραστηριότητα της συγκεντρώσεως κεφαλαίων αυτή καθαυτήν, αλλά τη μεταβίβαση των εσόδων από τη δραστηριότητα αυτή στην οργάνωση της οποίας μέλη είναι οι κατηγορούμενοι.

80. Κατόπιν των ανωτέρω, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2580/2001 έχει την έννοια ότι αφορά την περίπτωση κατά την οποία μέλος νομικού προσώπου, ομάδας ή οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο τον οποίο προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού μεταβιβάζει στο νομικό πρόσωπο αυτό, την ομάδα ή την οντότητα αυτή κεφάλαια, άλλα χρη-

ματικά περιουσιακά στοιχεία ή οικονομικούς πόρους που συγκεντρώθηκαν ή αποκτήθηκαν από τρίτα προς την οργάνωση πρόσωπα.

Επί των δικαστικών εξόδων

81. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

1) Η καταχώριση του Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi (DHKP-C) στον κατάλογο τον οποίο προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, είναι άκυρη και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να συναποτελέσει το έρεισμα ποινικής καταδίκης η οποία αφορά προβαλλόμενη παράβαση του κανονισμού αυτού όσον αφορά το χρονικό διάστημα πριν τις 29 Ιουνίου 2007.

2) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2580/2001 έχει την έννοια ότι αφορά την περίπτωση κατά την οποία μέλος νομικού προσώπου, ομάδας ή οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο τον οποίο προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού μεταβιβάζει στο νομικό πρόσωπο αυτό, την ομάδα ή την οντότητα αυτή κεφάλαια, άλλα χρηματικά περιουσιακά στοιχεία ή οικονομικούς πόρους που συγκεντρώθηκαν ή αποκτήθηκαν από τρίτα προς την οργάνωση πρόσωπα.